

Hoe look-zonder-look mijn natuurhart beproefde

In de beschutting van de heg was in de herfst een hoekje look-zonder-look opgekomen. Laag bij de grond, als een vers gekiemd bedje sla op de moestuin. Terwijl het maar niet echt koud wilde worden, snoepte een troep huismussen in de wintermaanden zo nu en dan van de bladeren. Wist ik dat huismussen een winterse salade niet konden versmaden? Het was mij nog niet eerder opgevallen.

Zodra de warme voorjaarszon het einde van de winter inluidde, zetten de planten een groeispurt in. Voorjaar 2022 was niet karig, en kuste warm en vlug een overweldigende hoeveelheid knoppen van bladeren en bloemen wakker. Het duurde dan ook niet lang, in april, of de eerste oranjetipjes meldden zich in de tuin. Mannetjes uiteraard, met gezwinde spoed dartelend langs de heg en de andere grote lijnen van de tuin. Even knipperen met je ogen en weg waren ze weer. Wat later kwam er ook een vrouwtje, onrustig en lang rondfladderend bij de look-zonder-look. Geduldig keek ik toe en niet één keer zag ik een achterlijfje krommen. Dit jaar niet, dacht ik.

De tweede helft van mei bracht een groepje rupsen, pontificaal boven op een blad look-zonder-look. Beigewit met een regelmatig zwart stippenpatroon. Groot koolwitje. Ik zocht en telde er minstens 25. Enkele dagen later 38. Als mijn bezigheden het toelieten, telde ik vrijwel dagelijks even de rupsen. Maar toen begon het verval. Begin juni vond ik er nog vier. Enkele dagen eerder bracht een familie koolmees mijn natuurhart in verwarring. Van twee meter afstand, achter het glas, zag ik hoe drie jonge koolmezen een voedselbron ontdekten. Rupsen. Mijn rupsen, zo voelde dat inmiddels. Ik bleef zitten, terwijl ik mijzelf van binnen toesprak. Jij wil toch natuur? Nou, dít is natuur! De planten, de vlinders, de rupsen, je hebt er niets aan gedaan, alleen maar toegekeken.

En dus bleef ik kijken. De koolmezen pakten er één, twee, misschien wel meer, maar het ging snel en niet lang daarna keerde de rust weer. Natuurlijk moest er na zo'n aardverschuiving geteld worden. Het was heel confronterend. Ik vond een handvol zwartgestippelde gele rupsen van het groot koolwitje. En ik vond groene rupsen op de hauwtjes van de look-zonder-look. Stevig, met een zeegroene waas en een lichte streep over de zijkant. Oranjetipjes. Wekenlang totaal over het hoofd gezien. Het vrouwtje was mij te slim af geweest. Drie rupsen, al bijna volgroeid. En verderop

zaten nog meer groene rupsen, met vlak bij de poten kleine gele rondjes met een zwart stipje erin. De subtiële schoonheid van klein geaderd witjes.

Toen de zomerwarmte als een lauwe deken over het land lag, vlogen in onze tuin twee, drie kakelverse groot koolwitjes rond. Ze bleven lang plakken, drinkend van de nectar en frivol jakerend achter andere witjes aan. Het was ze gelukt! Eind augustus gaf het blad van de heg, bruin gebrand door de hitte, er de brui aan. Ik inspecteerde de schade en vond drie groene rupsen op een laatste blad look-zonder-look. Klein geaderd witjes. Een volgende generatie.

Dit verhaal heeft geen einde. Hoe het afloopt weet ik misschien wel nooit, maar ik blijf kijken en vastleggen, zonder oordeel, vol met vragen. De cyclus van geboorte en dood, opgaan, blinken en verzinken gaat al heel lang door. Ver voor ons begon dat en velen hebben zich erover verbaasd. De journaals brengen rampspoed, de crises klitten aan elkaar, en ondanks alle stokken die wij mensen steken in de cyclus van een vlinderleven rijgen vlindervrouwtjes weer een nieuwe generatie aan die verbluffend lange levenslijn. Het houdt niet op, gelukkig niet.

Tekst en foto's:
Anthonie Stip
De Vlinderstichting

Minister voor Natuur en Stikstof Christianne van der Wal te gast bij Anthonie Stip.

Bent u op zoek naar nuance en verdieping in het debat over natuur? Dan is de podcast Toekomst voor Natuur een aanrader voor u. Elke twee weken verschijnt er een nieuwe aflevering waarin Anthonie Stip met een inspirerende gast een natuuronderwerp uitdiept. Er zijn al afleveringen verschenen over bijvoorbeeld wildernis, landbouw, natuurdata, vrouwen in de natuurbescherming en stikstof. Toekomst voor Natuur is te beluisteren op alle podcastplatforms en wordt gemaakt door De Vlinderstichting.